

Madde metninde kıymetli damgalarda sahtecilik suçu tanımlanmıştır. Kıymetli damga esasta, bir vasıtalı verginin veya harcın ödendiğini gösteren belgedir. Özel kanunlar bir takım işlemlerin bu gibi damgaları içeren kağıtlar üzerine yazılmasını veya bu işlemlerin onaylanması için belirli değerde damga pulunun işlemler üzerine yapıştırılıp imha olunmasını yahut posta hizmetlerinden yararlanmak isteyen kimsenin, idarece saptanan değerde posta pulunu hizmetin konusunu teşkil eden mektup veya paket üzerine yapıştırmasını zorunlu kılar. Böylece sözü edilen kağıtlarla pullar, bir vergi veya harcın ödendiğini belgeler; bununla beraber kıymetli damgaların, üzerlerinde taşıdıkları nominal değerle alınıp satıldıkları ve çok kere, bir ödeme vasıtası olarak tedavül ettikleri, ayrıca bu gibi damgaları basmak veya piyasaya sürmek tekelinin de Devlete ait olduğu bilinmektedir. İşte bu iki vasıf, kıymetli damgaları bir vergi veya harcın ödendiğini gösteren bir makbuz olmaktan çıkarmakta ve paraya yaklaştırmaktadır. Bu nedenle, kıymetli damgalarda sahtecilik fiilleri, ayrı bir suç olarak tanımlanmıştır.

Suç konusu kıymetli damganın, suç tarihinde kullanılabilir olması gerekir. Kıymetli damganın milli olması koşulu aranmamış, yabancı kıymetli damgalar da, tıpkı paralar gibi korunmuştur. Söz konusu suçu oluşturan seçimlik hareketler, sahte olarak üretme, ülkeye sokma, nakletme, muhafaza etme ve tedavüle koyma olarak belirlenmiştir. Sahte kıymetli damgayı tedavüle koymak, bunu kullanmayı, sarf etmeyi ifade eder. Sahte damga pulunu bir makbuza veya sahte posta pulunu bir zarfa yapıştıran kimse, bu pulu elinden çıkarmış yani tedavüle koymuş olur. Daha önce kullanılmış olan bir kıymetli damganın, üzerindeki kullanıldığına dair işaret silinerek tekrar kullanılması hâlinde de, sahte damgayı tedavüle koymak söz konusudur.

İkinci fıkrada sahte kıymetli damgayı kabul etmek, ayrı bir suç olarak tanımlanmıştır. Ancak, bu suçun oluşabilmesi için, kabul edilen kıymetli damganın sahte olduğunun bilinmesi gerekir; yani bu suç, ancak doğrudan kastla işlenebilir. Üçüncü fıkrada ise, sahteliği bilinmeden kabul edilen kıymetli damganın bu niteliğinin öğrenilmesine rağmen tedavüle konulması, birinci fıkraya göre daha az cezayı gerektiren bir durum olarak kabul edilmiştir. Bu durumda, kişi sahteliğini bilmeden kabul ettiği kıymetli damgayı, bu özelliğini öğrendikten sonra elinden çıkarmaya çalışmaktadır.